

Prispevek o kralji Matjaži.

(Iz Frankovec)

(od sr. Ant. Lavra, Slov. Jovcah.)

Vozil je nek Hrvat na Vogrsko konje na prodajo. Prišel je že globoko na Vogrsko, a nikjer ni mogel svojega zruja prodati. To pa se je mimo neke gore peljal, pride k njemu gospod, kateri se z njim začne za konje pogajati in mu ga tudi kupi, potem mu kaže voz z njim peljati. Za nekaj časa prideta pred veliko vohlini, v kateri je vse polno vojakov spalo, na mizi pa je pri kamenu mizi spal na stolu sede' mož ves v svili in elatu & dolgo brado, ktera je skoz kameno mizo že do tal visela. Hrovata zgrabi stah, ko je vse to videl, a gospod mu pravi, naj se ničesar ne boji, in le začne zruje z voza nositi v skrinjo. Ko je Hrvat bil z delom pri kralji, mu gospod zruje plati in mu začne vse, kar je v vohlini, razkazovati. Ljudje so zvedel, da je to kralj Matjaž, ki tukaj z svojimi vojniki spi. Gospod prime Matjažovo sabljo, ter jo potegne iz nožnice in takoj so vojaki storili ravno tako! Ko pa jo je spustil nazaj v nožnico, so tudi vojaki tako storili. Gospod še

tudi reče, da bi se kralj in vojaki zbuirli,
ko bi celo sabljo potegnil iz nožnice. Poka-
zal je tudi Horvatu zaesjavelo sabljo, ktera
se je kakor urni tečaj na steni na želez-
nem klinu vedno sem in tje zibala. Ko
bode ta sablja, reče gospod, klin preglodala
in na zemljo padla, bude se kralj Matjaz
s svojimi zbudil in potem bude na celem
svetu nastal strašen boj. "Koji Horvat
odšel, se je pečina zaprla in nikjer ni
bilo več znamenja od votline. Od
tistega časa se se nobenemu ni posse-
čilo nje rajti.
3

Iz Slov. Gosp. 1882. 6.